

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze, pracoviště Slezská, Slezská 9, Praha 2 rozhodl samosoudkyní JUDr. Naděždou Mikovou v právní věci žalobce: **Czech Coal a.s., IČ 25764284, V. Řezáče 315, 434 67 Most**, zastoupen: JUDr. Petrem Voříškem, PhD., LL.IM., advokátem, Přístavní 321/14, 17000 Praha 7 proti žalovanému: **ČD Cargo, a.s., IČ 28196678, Jankovcova 1569/2c, 170 00 Praha 7 - Holešovice**, zastoupen: Mgr. Miloslavem Strnadem, advokátem, Za Poříčskou bránou 382/16, 186 00 Praha 8 o zaplacení částky 8.891.510,- Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Žaloba o zaplacení částky Kč 8.891.510,- spolu s příslušenstvím se z a m í t á .
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení částku Kč 213.928,- k rukám právního zástupce žalovaného a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 19.7.2013 se žalobce vůči žalovanému domáhal zaplacení částky Kč 8.891.510,- spolu s úrokem z prodlení ve výši Kč 150.372,35 a ročním zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,05% z částky Kč 8.891.210,- od 20.7.2013 do zaplacení.

Žaloba vychází z tvrzení, že dne 15.12.2005 uzavřela společnost České dráhy, a.s. jako objednatel a žalobce jako koordinátor smlouvu č. OEU/24/25 o řízení dodávek hnědého uhlí pro společnost International Power Opatovice a.s. (IPO) pro období od 1.1.2006 do 31.12.2010 (dále smlouva) s tím, že pro následující období až do roku 2015 platí opční právo pokud objednatel bude dopravcem paliva pro IPO a koordinátor bude vlastníkem zboží. V důsledku vkladu části podniku České dráhy, a.s. do žalovaného, přešly na žalovaného práva a povinnosti z uvedené smlouvy.

Žalobce má za to, že na základě čl. VIII. odst. 3 předmětné smlouvy smlouva mezi účastníky nadále trvá (čl. VIII. odst. 3 má znění: „Koordinátor (žalobce) má opční právo a objednatel (žalovaný) toto právo akceptuje na pokračování předmětu této smlouvy dle čl. III. po roce 2010, pro každý následující rok, až do roku 2015. Opční právo platí v případě, že objednatel bude dopravcem paliva pro IPO a koordinátor bude vlastníkem zboží“.)

Žalovaný do konce roku 2012 řádně plnil závazky ze smlouvy. Dopisem ze dne 4.1.2013 ale žalovaný oznámil, že se již necítí vázán smlouvou, nebude nadále hradit úplatu fakturovanou dle smlouvy. Zdůraznil, že opční právo nebylo nikdy uplatněno.

Žalobce má za to, že podle citovaného čl. VIII. odst. 3 smlouvy tato nadále trvá, že opční právo není třeba uplatňovat a už vůbec ne v písemné formě.

Žalobce s odkazem na čl. VI. Smlouvy, kde se žalovaný zavázal za zajištění činností dle čl. III. smlouvy hradit cenu ve výši Kč 12/t bez DPH, vyúčtoval za období leden 2013 – duben 2013 fakturami č. 1090005709, 1090005903, 1090006088 a 1090006254 celkem částku Kč 8.891.510,-.

Uvedené faktury žalovaný vždy vrátil a dlužnou částku nezaplatil.

Ve vyjádření k žalobě shrnul žalovaný skutková tvrzení žalobce a dospěl k závěru o nedůvodnosti žaloby. Má za to, že uplatněný nárok neexistuje, když žalobce netvrdí a neprokazuje, že mezi účastníky existuje účinný právní vztah, na základě kterého by žalovanému vznikl nárok na požadované peněžní plnění, a že si žalobce plní povinnosti tak, aby mu vzniklo právo na odměnu ze smlouvy.

Učinil nesporným následující skutková tvrzení:

- Žalobce a právní předchůdce žalovaného uzavřeli předmětnou smlouvu, do jejichž práv a závazků na základě smlouvy o převzetí části podniku žalovaný vstoupil
- Smlouva byla uzavřena na dobu určitou od 1.1.2006 do 31.12.2010
- Znění čl. III. odst. 3 smlouvy.

Hlavním tvrzením žalovaného je, že opční právo nebylo nikdy uplatněno. K prodlužování smlouvy automaticky dojít nemohlo.

Smlouva mezi účastníky zanikla uplynutím sjednané doby, tedy ke dni 31.12.2010.

Dále považuje žalovaný čl. VIII. odst. 3 smlouvy pro jeho neurčitost za neplatné ujednání podle § 37 odst. 1 obč. zákoníku. Poukazuje na skutečnost, že opční právo není českým právním řádem jako pojem upraveno.

Žalovaný dále uvádí, že čl. IV. odst. 1 smlouvy podmiňuje dodávky pro každý rok tím, že bude uzavřený samostatný dodatek ohledně ročního množství dodávek s členěním do jednotlivých měsíců. Samostatný dodatek uzavřen nebyl. Trvání smlouvy bylo dále podmíněno trváním právního vztahu mezi žalobcem a IPO, který byl ze strany žalobce ukončen dne 7.6.2012.

Plynulé dodávky uhlí ze závodů žalobce ve prospěch IPO jsou v současné době zajištěny průběžnou koordinační a plánovací činností na základě Rámcové smlouvy o uzavírání budoucích smluv z 18.5.2009.

Předmět smlouvy je tak vyčerpán, nahrazen a je zcela nadbytečný.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

V replice na vyjádření žalovaného polemizuje žalobce se závěry žalovaného. Opětovně vyjadřuje názor, že ujednání čl. VIII. odst. 3 smlouvy, v němž je upraveno opční právo je zcela srozumitelné, při splnění sjednaných podmínek se smlouva prodlužuje zcela automaticky.

Poukazuje na skutečnost, že v letech 2011 a 2012 žalovaný smlouvu plnil. Současně uvedl, že vztahy mezi účastníky týkající se koordinace dopravy uhlí jsou založeny v současné době jiným smluvním vztahem, tedy rámcovou smlouvou. Dle tvrzení žalovaného mohou obě smlouvy stát vedle sebe, což plyne již ze skutečnosti, že v letech 2011 a 2012 žalovaný podle původní smlouvy plnil a řídil se jí.

Pokud žalovaný tvrdí, že pro rok 2013 nebyl uzavřen předpokládaný dodatek dle čl. IV. odst. 1 smlouvy stanovující množství přepravovaných zásilek, má žalobce za to, že závazky smluvních stran jsou již dostatečně vyjádřeny ve smlouvě a dodatek obsahující roční množství přepravovaného uhlí má pouze deklaratorní charakter, neboť toto množství se v průběhu roku doplňuje a upřesňuje.

Pokud jde o dopis žalovaného ze dne 4.1.2013, nepovažuje jej žalobce za odstoupení od smlouvy, neboť to je možné podle čl. VIII. odst. 2 písm. c) pouze v případě ukončení smlouvy mezi žalobcem a Elektrárnou Opatovice a.s.

Žalobce uzavřel, že žalobu považuje za zcela důvodnou.

Stejně tak žalovaný v další replice ke tvrzením žalobce setrval na svém závěru, že žaloba není důvodná a především polemizoval s názorem žalobce o výkladu opčního práva. Dovozuje, pokud pomine neurčitost čl. VIII. odst. 3 smlouvy, že z článku nevyplyvá nic jiného, než, že žalobce by měl opční právo na prodloužení smlouvy, nikoli, že se smlouva prodlužuje automaticky. Dále shrnul svoji argumentaci uváděnou ve svých vyjádřeních a setrval na návrhu, aby žaloba byla zamítnuta.

Soud provedl dokazování za účelem zjištění skutkového stavu a dospěl k následujícím zjištěním a závěrům:

Soud má za prokázané, že žalovaný vstoupil na základě smlouvy o prodeji části podniku do práv a povinností ze smlouvy č. OEU/24/2005 uzavřené dne 15.12.2005 mezi žalobcem jako koordinátorem a Českými drahami, a.s. jako objednatelem. Jde o nesporné skutkové tvrzení účastníků, které vzal soud za své skutkové zjištění (§ 120 odst. 4 o.s.ř.).

Smlouvou č. OEU/24/2005 uzavřené dne 15.12.2005 má soud za prokázané, že žalobce jako koordinátor a České dráhy, a.s. jako objednatel (dále jen žalovaný) uzavřeli smlouvu dle ust. § 269 odst. 2 obch. zákoníku, jejímž předmětem bylo stanovení podmínek pro efektivní řízení dodávek hnědého uhlí pro International Power Opatovice, a.s. (dále jen IPO), kdy

činnosti stanovené smlouvou zajišťuje koordinátor (žalobce). Za zajištění činnosti koordinátora pro roky 2006-2008 byla sjednána smluvní cena ve výši 12,- Kč/t (bez DPH).

Smluvní období bylo stanoveno podle čl. VIII. odst. 1 na dobu určitou od 1.1.2006 do 31.12.2010. Podle čl. VIII. odst. 2 byly vymezeny podmínky, za kterých vzniká účastníkům právo na odstoupení od smlouvy. Sporný článek VIII. odst. 3 smlouvy stanovil, že „Koordinátor má opční právo a objednatel toto právo akceptuje za pokračování předmětu této smlouvy podle čl. III. po roce 2010, pro každý následující rok, až do roku 2015. Opční právo platí v případě, že objednatel bude dopravcem paliva pro IPO a koordinátor bude vlastníkem zboží“. Podle čl. IX. Smlouvy se strany dohodly při změně smlouvy na písemných dodatcích. Ke skutkovému tvrzení žalobce ohledně pojmu opční právo, na které odkazuje žalobce v žalobě, a ze kterého má vyplývat nárok uplatněný v žalobě, uvedl žalobce k dotazu soudu, že vyložení tohoto pojmu je obsaženo přímo v článku VIII. odst. 3 smlouvy a jedná se o právo na pokračování v plnění.

Žalovaný k dotazu soudu ohledně pojmu opčního práva uvedl, že jde o takové právo (k něčemu), které musí být uplatněno, aby mohly nastat jeho účinky.

Dopisem ze dne 4.1.2012 má soud za prokázané, že žalovaný oznámil žalobci, že ukončuje smluvní vztah založený smlouvou č. OEU/24/2005, když má za to, že tato byla uzavřena dobu určitou do 31.12.2010. Smlouvou se nadále necítí vázán Článek VIII. odst. 3 smlouvy považuje za neurčitý a tedy neplatný.

Kupní smlouvou ze dne 20.12.2012 uzavřenou mezi Litvínovskou uhelnou a.s. jako prodávajícím a žalobcem jako kupujícím má soud za prokázané, že mezi uvedenými účastníky byla pro rok 2013 uzavřena kupní smlouva dle ust. § 409 a násl. obch. zákoníku.

Přehledy, označenými Hodnocení nakládky hnědého uhlí dle smlouvy č. OEU/24/2005, za měsíce leden 2013 – duben 2013, má soud za prokázané, že v uvedeném období probíhaly nakládky hnědého uhlí pro Elektrárny Opatovice a.s.

Fakturami č. 1090005709, 1090005903, 1090006088, 1090006254 má soud za prokázané, že žalobce vyfakturoval žalovanému cenu služeb za řízení dodávek dle smlouvy č. OEC/24/2005 za měsíc leden – duben 2013.

Dopisem ze dne 17.6.2013 má soud za prokázané, že žalobce učinil výzvu k plnění s upozorněním, že se jedná o předžalobní upomínku.

Kopii internetového článku ze dne 7.6.2013 má soud za prokázané, že na internetové síti proběhla zpráva o ukončení smlouvy uzavřené mezi žalobcem a Elektrárnou Opatovice o dodávkách hnědého uhlí.

Rámcovou smlouvou o uzavírání budoucích smluv o přepravě č. ONPU/9/2009 uzavřenou mezi žalobcem jako zákazníkem a žalovaným jako dopravcem dne 18.5.2009 má soud za prokázané, že účastníci uzavřeli smlouvu, jejímž předmětem je sjednání podmínek a způsob uzavírání jednotlivých budoucích přepravních smluv o přepravě hnědého uhlí ve vnitrostátní i mezinárodní přepravě. Smlouva je uzavřena dle ust. § 289 a násl. obch. zákoníku.

Soud má dále za prokázané skutkové tvrzení žalovaného, že návrh smlouvy (č. OEU/24/2005), připravoval žalobce, a to výtiskem obrazovky monitoru počítače.

Soud nepřipustil provádění dalších důkazů navržených žalobcem k prokázání skutkových tvrzení, že smlouva byla v letech 2011, 2012 plněna a to z důvodu nadbytečnosti. Soud tedy nepřipustil důkazy nákladními listy, dodacími listy, rámcovou kupní smlouvou pro roky 2002-2015 a výslechy svědků.

Z provedeného dokazování vyplývají závěry o skutkových zjištěních uvedených shora.

Podle § 269 odst. 2 obch. zákoníku mohou účastníci uzavřít i takovou smlouvu, která není jako typ smlouvy upravena. Jestliže však účastníci dostatečně neurčí předmět svých závazků, smlouva uzavřena není.

V daném případě se jedná o platně uzavřenou smlouvu na dobu určitou (od 1.1.2006 do 31.12.2010). Předmět závazků je mezi stranou sjednán dostatečně a ani nebyl účastníky tvrzen opak.

Sporným zůstalo, zda smlouva uzavřená na dobu určitou do 31.12.2010 pokračovala, resp. je uzavřena i pro další období podle čl. VIII. odst. 3 smlouvy, tedy do roku 2015.

Soud se ztotožňuje s tvrzením žalovaného, že opční právo není upraveno českým právním řádem. To samo o sobě ale nemusí způsobit neplatnost právního úkonu, kde se výraz opční právo mezi smluvními stranami užije. Sporný čl. VIII. odst. 3 smlouvy (citovaný shora) soud nepovažuje za neurčitý a tedy dle ust. § 37 obč. zákoníku za neplatný.

V uvedeném článku je vyjádřena vůle stran (za splnění uvedených podmínek), že žalobce jako koordinátor má opční právo a žalovaný toto právo akceptuje na pokračování předmětu smlouvy pro každý následující rok, až do roku 2015. Jinými slovy jde o právo, tedy nárok, že ve smlouvě bude (může být) s žalobcem pokračováno, což žalovaný akceptuje, tedy přejímá. Právo, v daném případě opční právo, je mezi stranami sjednáno, avšak k jeho užití je třeba právního úkonu, tedy takové právo uplatnit.

Podle smluvního ujednání (čl. VIII. odst. 3 smlouvy) má žalobce právo na uzavření v pokračování smlouvy až do r. 2015, nikoli, že má smlouvu bez jakéhokoli právního úkonu uzavřenou.

V ust. § 266 odst. 1 a 2 obch. zákoníku je upraven projev vůle podle úmyslu jednajících osoby. Zcela určitě a srozumitelně obě strany sjednaly smlouvu na dobu určitou (čl. VIII. odst. 1 smlouvy) do 31.12.2010. Pokud by čl. VIII. odst. 3 měl znamenat automatické prodloužení smlouvy, jak vykládá žalobce, zcela jasně by muselo být vyjádřeno, že je vůlí stran, aby smlouva trvala do roku 2015. Sporný čl. smlouvy automatické prodloužení smlouvy jako vůlí stran neobsahuje a takový projev vůle doplnit nelze ani za pomoci výkladových pravidel.

Není rozhodné, že po ukončení smlouvy v letech 2011 a 2012 mezi stranami spolupráce probíhala. Předmětem řízení jsou nároky žalobce za r. 2013, vyplývající ze smlouvy uzavřené na dobu určitou do 31.12.2010, tedy ze smlouvy zaniklé.

Pokud jde o spolupráci stran ohledně zajišťování plynulých koordinačních a plánovacích činností, ta probíhá od r. 2009 na základě rámcové smlouvy š. ONPU/9/2009 z 18.5.2009, což není mezi účastníky sporné.

Právní důvod k zaplacení požadované částky soud neshledal, proto návrhu žalobce nevyhověl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 142 odst. 1 o.s.ř. podle zásady úspěchu v řízení a spočívá v nákladech na právní zastoupení žalovaného advokátem podle vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, a to za 4 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d), g), h) cit. vyhlášky, 4 paušální náhrady podle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky a 21% DPH z uvedených položek dle ust. § 137 odst. 3 o.s.ř.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15ti dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

V Praze dne 17. června 2014

JUDr. Naděžda Miková v. r.
samosoudkyně

Za správnost:
J. K.